

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένα Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός/ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός Περιβάλλοντος και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της ΑΚΤΗΣ, συντονίστρια του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. www.akti.org.cy
Για τις απόψεις/σχόλια/εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy

Δώσε... ΤΡΟΜΟ στην οργή!

(σύνθημα σε τοίχο της Πάτρας, Δεκ. 2012)

Χριστούγεννα 2012, στην Ελλάδα. Μια εμπειρία που μακράν απέχει από αυτό που αναμένει κάποιος που ζει στο εξωτερικό και βλέπει τα οικονομικά των Ελλήνων να έχουν πιάσει πάτο!

1. Οι Έλληνες είναι γελαστοί, γεμίζουν τις καφετέριες, τις ταβέρνες και ... ας πάει και το παλιό μπελο, μέρες γιορτινές! Οι Έλληνες, που είδαν μέσα σε δύο χρόνια τα έσοδά τους να γίνονται χρώμα, που είδαν τη ζωή τους να διολι-

Της Ξένιας Ι. Λοϊζίδου

σθάνει στην εξαθλίωση, που η ανεργία τους τσάκισε, αυτοί οι Έλληνες έχουν τη χαρά της ζωής, και το γλεντάνε. Με ένα ουζάκι, με ένα κρασάκι στήνουνε γλέντια τρικούμπερτα και σίγουρα δεν το βάζουν κάτω. Ρίξανε οι ταβέρνες και τα εστιατόρια τις τιμές, ρίξανε τα εμπορικά καταστήματα και αυτά τις τιμές και ο κόσμος μπορεί να βγει, να ψωνίσει, με μέτρο μεν, αλλά μπορεί να το κάνει, τουλάχιστον στις γιορτές. Εμείς στην Κύπρο, τι θα κάνουμε με την ακρίβεια; Για να βγει μια οικογένεια για φαγητό έξω, σε μια απλή ταβέρνα, πρέπει να βάλει ... υποθήκη το σπίτι της! Για ψαροταβέρνα, δεν το συζητώ! Πρέπει να πιάσουμε κι εμείς τον πάτο, για να αρχίσουν να πέφτουν οι τιμές. Και να μην ξεχνάμε ότι εμείς στην Κύπρο, σε αντίθεση με τους Έλληνες, το πρώτο που κόβουμε είναι το "έξω". Ήδη τα συμπτώματα είναι εμφανή, αλλά δεν βλέπουμε καμία προσαρμογή των τιμών. Μα 6 ευρώ ο καφές σε γνωστή αλυσίδα της Λευκωσίας; Έλεος! Όμως εμείς οι καταναλωτές φταίμε, που στηρίζουμε ακόμα την αισχροκέρδεια.

2. Το Μουσείο Μπενάκη εξέδωσε το όμορφο ημερολόγιό του με θέμα τα "Επαγγέλματα που χάθηκαν". Γιατί χάθηκαν; Άλλα γιατί ήρθε η βιομηχανική επανάσταση, άλλα γιατί άλλαξαν οι ανάγκες των ανθρώπων και άλλα γιατί δεν μπόρεσαν να εκσυγχρονιστούν. Πιστεύω ότι είναι πολλά τα επαγγέλματα και στην

Κύπρο που θα μπορούσαν να δώσουν δουλειά σε δεκάδες ανθρώπους, αλλά δεν μπόρεσαν να εκσυγχρονιστούν και δεν στηρίχτηκαν όσο έπρεπε από το κράτος. Για παράδειγμα, η ναυπηγοεπισκευή. Είναι δυνατό να έχουμε αφήσει τους καραβομαραγκούς μας να χαθούν, να εξαφανιστεί αυτός ο τόσο δυ-

ναμικός κλάδος της οικονομίας μας; Φτιάχνουμε αβέρτα μαρίνες και δεν έχουμε προβλέψει την ενίσχυση αυτού του κλάδου, που άλλοτε αποτελούσε βασικό οικονομικό πόλο του τόπου. Είναι και πολλά άλλα τα επαγγέλματα που θα μπορούσαν να στηρίξουν την οικονομία μας, αλλά χάθηκαν, χάνονται ή δεν θα

δημιουργηθούν ποτέ, γιατί δεν ξέρουμε και δεν μας νοιάζει να τα προωθήσουμε, ως κράτος και ως θεσμοί. Κρίμα...

3. Στο υπέροχο Θέατρο Απόλλων της Πάτρας, εκεί στην πλατεία Γεωργίου που γίνονται τα περίφημα Μπουρμπούλια τις απόκριες, ανεβαίνει "Η φάρμα των Ζώων" του Όργουελ, σε παιδική παράσταση. Εξαιρετό! Επαναστάτησαν τα ζώα ενάντια στους ανθρώπους, που τους εκμεταλλεύονταν. Έκαναν την ανεξάρτητη "φάρμα" τους, με αυτοδιαχείριση, με όρους ισότητας: "Όλα τα ζώα είναι ίσα", φώναξε ο καλός "Χιονόμπαλος", το συντετό γουρούνι που ήταν αρχηγός. Για λίγο καιρό όλα πήγαιναν καλά, αλλά το κακό γουρούνι ο "Ναπολέων" με τη βοήθεια φίλων του κατάφεραν να διώξουν τον Χιονόμπαλο και να γίνουν οι απόλυτοι δικτάτορες. Οδήγησαν τα ζώα της φάρμας στην εξαθλίωση και την πείνα, ενώ μια μικρή ομάδα "επιλεκτών" γουρουνιών εκμεταλλεύονταν όλα τα πλούσια προϊόντα της φάρμας και ζούσαν βασιλικά. Το νέο σλόγκαν του Ναπολέοντα, που κυβερνούσε με τον τρόπο, ήταν "Όλα τα ζώα είναι ίσα, μα μερικά ζώα είναι πιο ίσα από τα άλλα". Ωσπου κάποτε τα ζώα έφτασαν σε ακραία εξαθλίωση: "Τίποτα, όλα τίποτα, ένα τιποτένιο τίποτα μπορώ πια να δω", τραγουδούν. Και τότε, αφού έφτασαν στο "τιποτένιο τίποτα" αποφασίζουν μια νέα επανάσταση: να διώξουν τα γουρούνια που τους απομυζούν το μεδούλι και να πάρουν και πάλι τη ζωή τους στα χέρια τους. Θα τα καταφέρουν άραγε; Μέγας ο Όργουελ, ξαναδιαβάστε τη "Φάρμα των Ζώων", έχει πολλά να μας πει. Αυτά για φέτος αναγνώστες μας!! Καλή Χρονιά σε όλους και κάθε καλό! Και μην ξεχάσετε να πετάξετε κανένα ξεροπίθανο πάνω στα κεραμίδια σας!!

ΖΩ! ... σε έναν κόσμο όπου οι «αυθεντίες» ακόμα υπάρχουν!!

Ήμουν την περασμένη βδομάδα στη Θεσσαλονίκη. Και πήγαμε στο Μέγαρο Μουσικής. Ένα όμορφο κτήριο, ομολογουμένως, αλλά χτισμένο ... ανάποδα, με την "πλάτη" στη θάλασσα! Το φουαγιέ, η καφετέρια και όλοι οι χώροι όπου ο επισκέπτης μπορεί να καθίσει, έχουν θέα τις πολυκατοικίες του παραλιακού δρόμου, ενώ τα καμαρίνια και οι βοηθητικοί χώροι έχουν "θέα" τον πανέμορφο Θερμαϊκό! Ρωτώντας φίλους Θεσσαλονικείς, μου είπαν ότι οι πολίτες και αρχιτέκτονες της πόλης είχαν εντοπίσει αυτό το πρόβλημα όταν τα σχέδια είχαν εκτεθεί για δημόσια συζήτηση. Όμως, ο κύριος Ισοζάκι, ο αρχιτέκτων του έργου, δεν σήκωνε συζήτηση. Δεν ξέρω πώς και τι, πάντως το κτήριο είναι στημένο ανάποδα, και αυτό είναι ενοχλητικό! Ασχημη εντύπωση

προκαλεί και το γεγονός ότι από τα θεωρεία δεν μπορεί να δει κανείς τίποτα, είναι εντελώς κακοφτιαγμένα!! Και στην πλατεία, αν κάτσει ένας ψηλός

μπροστά σου, δεν βλέπεις τίποτα! Κρίμα, ένα τόσο σημαντικό έργο υποδομής με τόσες ατέλειες.

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

...στους πεζόδρομους και στις πλατείες της Πάτρας!

Το πρώτο πράγμα που εντυπωσιάζει τον επισκέπτη της Πάτρας, είναι οι πολλές πλατείες της πόλης. Όμορφες, μεγάλες πλατείες, όπου οι πολίτες μαζεύονται για βόλτα, για καφέ, για ουζάκι, για να παίξουν τα παιδιά. Τα τελευταία χρόνια οι Πατρινοί αποφάσισαν να πεζοδρομήσουν το κέντρο της πόλης τους. Οι πεζόδρομοι δημιουργούνται ο ένας μετά τον άλλο, οι μαγαζάτορες τους θέλουν, τους ζητούν, αφού βλέπουν να αυξάνεται η κίνηση, και ο κόσμος κινείται πολύ στους πεζόδρομους. Είναι πανέμορφα! Ανοίγουν μικρά καφέ, μικρά εστιατόρια, μπαράκια, μαγαζάκια. Σφίζονται από ζωή οι πεζόδρομοι της Πάτρας! Χτες παίναζε και η μπάντα του δήμου τα κάλαντα! Ήταν ονειρεμένα! Γιατί στην Κύπρο όποτε ανακοινωθεί η πρόθεση

κάποιου δήμου να πεζοδρομήσει κάποιους δρόμους, οι καταστηματάρχες κάνουν επανάσταση. Γιατί δεν έχουμε πλατείες στις πόλεις μας; Γιατί όλα τα έργα "αναβάθμισης" των κέντρων

των πόλεων της Κύπρου "διώχνουν" τον πολίτη μακριά; Οι πεζόδρομοι και οι πλατείες της Πάτρας, πάντα με κάνουν να ζηλεύω αφάνταστα!

ΕΛ